

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 18. juli 1990

om ophævelse af henstillinger vedrørende handelspolitiske foranstaltninger over for indførslen af kul fra tredjelande i Forbundsrepublikken Tyskland

(90/443/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 74, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved Den Høje Myndigheds henstilling af 28. januar 1959 til regeringerne for Fællesskabets medlemsstater angående handelspolitiske foranstaltninger over for indførslen af kul fra tredjelande⁽¹⁾ pålagde Den Høje Myndighed regeringerne for Forbundsrepublikken Tyskland midlertidigt på indførslen af kul fra tredjelande at anvende en told på højst 20 DM pr. ton, i det omfang denne indførsel oversteg et kontingent til nulsats på 5 mio tons.

Den bemyndigede tillige regeringerne for Forbundsrepublikken Tyskland til at føre oprindelseskontrol i det omfang, det var nødvendigt med henblik på anvendelsen af den foranstaltning, der var genstand for henstillingen.

Den henstillede endelig til regeringerne for de øvrige medlemsstater om i fornødent omfang at træffe de nødvendige forholdsregler til, at regeringerne for Forbundsrepublikken Tyskland kunne anvende de foranstaltninger, som var genstand for henstillingen.

Henstillingen blev rettet på grundlag af følgende betragtninger:

⁽¹⁾ EFT nr. 8 af 11. 2. 1959, s. 197/59.

— kulvirksomhederne i Fællesskabet var udsat for alvorlige afsætningsvanskeligheder;

— denne situaion var særlig udtalt på Forbundsrepublikken Tysklands område, hvor der indførtes kul fra tredjelande i forholdsvis øgede mængder og på sådanne betingelser, at disse indførsler i alvorlig grad truede med at skade kulproduktionen inden for det fælles marked og navnlig udgjorde en fare for fortsat beskæftigelse;

— de handelspolitiske foranstaltninger, som regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland traf, var ikke i sig selv tilstrækkelige til at afhjælpe dette forhold.

Ved henstilling af 3. november 1959⁽²⁾, 3. november 1960⁽³⁾, 13. december 1961⁽⁴⁾ og 30. oktober 1962⁽⁵⁾ traf Den Høje Myndighed foranstaltninger vedrørende henholdsvis årene 1960, 1961, 1962 og 1963.

Hvad angår de følgende år har EF-Domstolen fastslået, at nævnte henstillinger fortsat kunne tjene som retsgrundlag for nationale forskrifter, hvorefter der kunne opkræves en differencetold for indført stenkul med oprindelse i et tredjeland, som var overgået til fri omsætning i en anden medlemsstat⁽⁶⁾.

⁽²⁾ EFT nr. 58 af 14. 11. 1959, s. 1150/59.

⁽³⁾ EFT nr. 73 af 19. 11. 1960, s. 1425/60.

⁽⁴⁾ EFT nr. 82 af 19. 12. 1961, s. 1600/61.

⁽⁵⁾ EFT nr. 116 af 12. 11. 1962, s. 2683/62.

⁽⁶⁾ Dom af 28. 6. 1984 — Sag 36/83, MABANAFT / Hauptzollamt Emmerich, Samling af Domstolens Afgørelser 1984, s. 2527.

II

Siden vedtagelsen af ovennævnte henstillinger har grundlaget for en toldbeskyttelse af Forbundsrepublikken Tysklands område ændret sig væsentligt, både i henseende til samhandelen og hvad angår fællesskabsforanstaltninger til fordel for Fællesskabets kulindustri.

Hvad angår udviklingen i kulindførslerne i Forbundsrepublikken Tyskland må det konstateres, at medens den del af indførslerne, der var bestemt til Forbundsrepublikken Tyskland, i 1958 udgjorde 40 % af de samlede indførsler i Fællesskabet, var denne andel — beregnet i forhold til indførslerne i det gamle fællesskab bestående af seks medlemsstater — faldet til ca. 9 % i 1989. Set på denne baggrund indføres der ikke længere kul i forholdsvis øget mængde, jf. artikel 74, nr. 3.

Med de fællesskabsforanstaltninger, der er truffet siden 1965 til imødegåelse af problemerne i kulindustrien, er der indført på hinanden følgende fællesskabsordninger for statsstøtte til kulindustrien — beslutning nr. 3/65⁽¹⁾, beslutning nr. 27/67⁽²⁾, beslutning nr. 3/71/EKSF⁽³⁾, beslutning nr. 528/76/EKSF⁽⁴⁾, beslutning nr. 2064/86/EKSF⁽⁵⁾.

Med de støtteordninger, der er indført ved disse beslutninger, har der bl. a. kunnet skabes et gunstigt grundlag for tilpasning af Fællesskabets stålindustri til de faktiske forhold på energimarkedet. Støtte, der planlægges af medlemsstaterne, kan betragtes som forenelig med Fællesmarkedets hensigtsmæssige funktion, hvis den særlig hjælper til at forbedre konkurrenceevnen i kulindustrien, som bidrager til en bedre forsyningssikkerhed eller løsning af sociale og regionale problemer i tilslutning til udviklingen i kulindustrien.

III

Under henvisning til det ovenfor anførte må det konstateres, at de i artikel 74, nr. 3, omhandlede betingelser ikke længere er til stede.

I betragtning af denne bestemmelses karakter af undtagelsesbestemmelse og under henvisning til målsætningen i EKSF-Traktatens artikel 3, litra a), er det ikke længere berettiget at opretholde de ovenfor nævnte henstillinger.

Disse henstillinger bør derfor ophæves fra 1. januar 1991, idet denne frist er nødvendig til at sætte regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland i stand til at træffe de nødvendige foranstaltninger —

RETTET FØLGENDE HENSTILLING:

Artikel 1

Henstillingen fra Den Høje Myndighed af 28. januar 1959, 3. november 1959, 3. november 1960, 13. december 1961 og 30. oktober 1962 ophæves med virkning fra 1. januar 1991.

Artikel 2

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1990.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. 31 af 25. 2. 1965, s. 480/65.

⁽²⁾ EFT nr. 261 af 28. 10. 1967, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 3 af 5. 1. 1971, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 63 af 11. 3. 1976, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1986, s. 1.